

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a stalo se vykonatelným dne 17. 2. 2009

Č.j. R046/2008/01-16557/2008/310-Rá

V Brně dne 27. ledna 2009

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 083/2007/KS-02565/2008/840 ze dne 30. 1. 2008 ve věci porušení § 18 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, podal účastník řízení – **a) VTK GROUP a.s.**, se sídlem Ostrava, Vítkovice, Ruská 2887/101, IČ 26880911, právně zastoupený Ing. Mgr. Antonínem Továrkem, advokátem se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 1844/28, a za účasti dalšího účastníka řízení – **b) D [REDACTED] B [REDACTED]** zastoupeného JUDr. Pavlem Fráňou, advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 49/5, jsem podle § 25a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na návrh rozkladové komise

rozhodl takto:

Podaný rozklad **z a m í t á m** a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 083/2007/KS-02565/2008/840 ze dne 30. 1. 2008 **p o t v r z u j i**.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“ nebo „správní orgán prvního stupně“) vydal dne 30. 1. 2008 rozhodnutí č.j. S 083/2007/KS-02565/2008/840 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým deklaroval, že účastníci řízení - VTK GROUP a.s., se sídlem Ostrava, Vítkovice, Ruská 2887/101, IČ 26880911 (dále též „VTK“) a D [REDACTED] B [REDACTED]

██████████ (dále též „D██████ B██████“), tím, že jako akcionáři společnosti VÍTKOVICE HOLDNG a.s., se sídlem Ostrava — Vítkovice, Ruská 2887/101, IC: 25816039 (dále též “VH”), disponující každý jednotlivě 50 % podílem na hlasovacích právech v této společnosti, vykonávali na valné hromadě společnosti VH, konané dne 24. 7. 2006 v 10.00 hodin v sídle společnosti VH, svá hlasovací práva spojená s vlastnictvím akcií na společnosti VH, uskutečnili spojení soutěžitelů před podáním návrhu na zahájení řízení a před právní mocí rozhodnutí Úřadu, a tím porušili § 18 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon“).

2. Druhou výrokovou částí napadeného rozhodnutí správní orgán prvního stupně uložil za shora uvedené jednání účastníku řízení VTK pokutu ve výši 50.000,- Kč a účastníku řízení D██████ B██████ pokutu ve výši 100.000,- Kč. Třetí výrokovou částí napadeného rozhodnutí pak Úřad rovněž uložil každému účastníku řízení povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

II. Rozklad

3. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal účastník řízení VTK včas rozklad, ve kterém uplatnil níže uvedené námitky.

Nesprávně zjištěný skutkový stav

4. Účastník VTK má za to, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Dle účastníka VTK totiž vyšla najevo nová skutečnost mající zásadní vliv na správnost napadeného rozhodnutí.
5. Touto novou skutečností je rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR v Praze (dále též „rozhodčí soud“) č.j. Rsp 864/07 ze dne 11. 1. 2008 (dále též „rozhodčí nález“), který byl vydán ve sporu mezi D██████ B██████ a Ing. Janem Světlíkem o vydání akcií společnosti VH, které představují 50 % podíl na základním kapitálu této společnosti a které byly v držení D██████ B██████
6. Účastník VTK dále uvádí, že rozhodčí soud ve svém nálezu konstatoval, že D██████ B██████ přestal být akcionářem společnosti VH nejpozději dne 12. 5. 2006, neboť Ing. Jan Světlík platně odstoupil od smluv o převodu akcií uzavřených dne 9. 1. 2002 a 14. 5. 2002 mezi ním jako prodávajícím a D██████ B██████ jako kupujícím, v důsledku podstatného porušení těchto smluv D██████ B██████ Účastník VTK tedy uzavírá, že D██████ B██████ v okamžiku konání valné hromady společnosti VH dne 24. 7. 2006 již nebyl akcionářem této společnosti. S ohledem na tuto skutečnost pak dle názoru účastníka VTK nebyly naplněny předpoklady pro vznik společné kontroly D██████ B██████ a společnosti VTK na společnosti VH.
7. V rámci námítky nesprávně zjištěného skutkového stavu společnost VTK dále uvádí, že správní orgán prvního stupně nevzal v úvahu skutečnost, že o nabytí 50 % podílu na společnosti VH D██████ B██████ se společnost VH dozvěděla až dne 17. 7. 2006, kdy jí byla doručena žádost ██████ F██████ N██████ a D██████ B██████ o změnu zápisu v seznamu akcionářů, kdežto společnost VTK pak byla o této skutečnosti informována až v den konání

valné hromady, tedy dne 24. 7. 2006. Na základě této skutečnosti společnost VTK namítá, že nebyla objektivně schopna požádat Úřad o udělení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení podle § 18 odst. 1 zákona, ani jakýmkoli způsobem zamezit konání zahájené valné hromady dne 24. 7. 2006. Na předmětné valné hromadě pak byla společnost VTK nucena vykonávat svá akcionářská práva ve společnosti VH, jinak by se dopustila porušení své povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře dle § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „obchodní zákoník“).

8. Společnost VTK pak zdůrazňuje, že efekt vyvolaný výkonem akcionářských práv na předmětné valné hromadě byl takový, jakoby se valná hromada vůbec neuskutečnila.

Nesprávné právní posouzení

9. Společnost VTK v podaném rozkladu dále namítá, že ne každý výkon hlasovacích práv dvou akcionářů, z nichž každý disponuje 50 % akcií, je automaticky uplatněním společné kontroly. Dle názoru účastníka VTK je nutno přihlídnout k dlouhodobým vztahům mezi VTK a D [REDACTED] B [REDACTED]. Tyto vztahy byly natolik napjaté, že vylučovaly jakoukoli spolupráci při realizaci kontroly nad společností VH.
10. Z výše uvedených tvrzení společnost VTK vyvozuje, že ke vzniku společné kontroly na společnosti VH vůbec nedošlo, správní orgán prvního stupně tedy dle jejího názoru věc nesprávně právně posoudil.

Petit

11. Na základě shora uvedených argumentů účastník VTK navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení ve věci zastavil. Alternativně pak rovněž navrhuje, aby v případě, že neshledá důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, předseda Úřadu toto rozhodnutí změnil tak, že pokuta ve výši 100.000,-Kč stejně jako povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč se ukládá pouze účastníku řízení D [REDACTED] B [REDACTED].

III. Vyrozumění o podání rozkladu

12. Účastník řízení D [REDACTED] B [REDACTED] byl přípisem ze dne 26. 2. 2008, který mu byl doručen dne 27. 2. 2008, vyrozuměn o skutečnosti, že společnost VTK podala rozklad proti napadenému rozhodnutí, přičemž mu byla stanovena lhůta pro případné vyjádření do 7. 3. 2008. Možnosti vyjádřit se k rozkladu podanému společností VTK účastník D [REDACTED] B [REDACTED] nevyužil, ani sám nepodal rozklad proti napadenému rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

13. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, a proto v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
14. Podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož

i správnost napadeného rozhodnutí, a to v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem dospěl k závěrům uvedeným v dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. Přezkum napadeného rozhodnutí

K námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu

15. Ohledně námítky nesprávně zjištěného skutkového stavu věci v souvislosti s existencí rozhodčího nálezu je nutno dát účastníku VTK za pravdu do té míry, že se nepochybně jedná o novou skutečnost, která nebyla správním orgánem prvního stupně v době jeho rozhodování ve věci známa, neboť ani jeden z účastníků tento nález správním orgánem v době do vydání prvostupňového rozhodnutí nepředložil. Otázkou však zůstává, zda tato nová skutečnost mohla ovlivnit právní kvalifikaci jednání účastníků řízení ze strany Úřadu.
16. Dle Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 21. 3. 2007 bylo předmětem správního řízení zkoumání možného porušení § 18 odst. 1 zákona ze strany účastníků řízení v souvislosti s opatřeními jejich zástupců na jednání valné hromady společnosti VH dne 24. 7. 2006. Ze skutečností uvedených ve správním spise jednoznačně vyplývá, že D [redacted] B [redacted] (resp. jeho zástupce) vystupoval na předmětné náhradní valné hromadě jako držitel 50 % akcií společnosti VH. Pro svůj závěr o správnosti právní kvalifikace jednání účastníka D [redacted] B [redacted] a potažmo i účastníka VTK ze strany správního orgánem prvního stupně tak považují za rozhodující zjištění, že v době výkonu práv spojených s 50 % akcií společnosti VH na předmětné valné hromadě D [redacted] B [redacted] uvedené akcie ovládal a nakládal s nimi jako s vlastními, čímž naplnil oba předpoklady faktické držby. Avšak nejen to, neméně důležitá je i skutečnost, že byl jako akcionář vykonávající svá práva rovněž vnímán jak ze strany společnosti VTK, která podle toho také odpovídajícím způsobem jednala, tak i společnosti VH, přičemž jeho držba akcií nebyla v době hlasování na valné hromadě nikterak zpochybněna, což potvrzuje i notářský zápis o průběhu valné hromady ze dne 24. 7. 2006, který osvědčil 50 % akcionářský podíl D [redacted] B [redacted]
17. Na základě výše uvedeného jsem tedy přesvědčen, že ve vztahu k předmětu správního řízení není soukromoprávní rovina problému, tedy otázka, zda byl D [redacted] B [redacted] vlastníkem uvedených akcií či jejich oprávněným držitelem, pro kvalifikaci jednání účastníků řízení na valné hromadě ze dne 24. 7. 2006 z hlediska jeho rozporu s příslušnými ustanoveními zákona právně relevantní, neboť v případě hlasování účastníků řízení na předmětné valné hromadě se jednalo o faktické právní úkony, se kterými byly spojeny odpovídající právní následky, v posuzovaném případě v podobě odpovědnosti za protiprávní jednání. Z toho důvodu případné pozdější konstatování neplatnosti smluv o koupi akcií nemůže být liberačním důvodem ve vztahu k objektivní odpovědnosti za porušení zákona.
18. V této souvislosti tedy uzavírám, že existence rozhodčího nálezu, resp. jeho závěry, nemají vliv na právní posouzení věci, v němž se ztotožňuji s názorem učiněným správním orgánem prvního stupně. Po řádném zhodnocení všech skutečností vyplývajících ze spisu i rozhodčího nálezu jakožto skutečnosti nové, mám tedy za to, že právní hodnocení jednání účastníků řízení správním orgánem prvního stupně bylo správné. Námitku účastníka řízení proto považuji za nedůvodnou.

19. V rámci námítky nesprávně zjištěného skutkového stavu účastník řízení VTK dále uvedl, že se o nabytí 50 % podílu na společnosti VH D [REDACTED] B [REDACTED] dozvěděl až v den konání valné hromady, tedy 24. 7. 2006. Z toho důvodu namítá, že nebyl objektivně schopen požádat Úřad o udělení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení podle § 18 odst. 1 zákona, ani jakýmkoli způsobem zamezit konání zahájené valné hromady, na níž pak byl nucen vykonávat svá akcionářská práva ve společnosti VH, jinak by se dopustil porušení své povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře.
20. K této námitce účastníka VTK mohu uvést následující. Bylo prokázáno, že společnost VH se dozvěděla o skutečnosti, že účastník D [REDACTED] B [REDACTED] nabyl 50 % akcií této společnosti, dne 17. 7. 2006, kdy jí byla doručena žádost D [REDACTED] E [REDACTED] a [REDACTED] F [REDACTED] N [REDACTED] o změnu zápisu v seznamu akcionářů. Za účelové však považuji tvrzení účastníka VTK, že mu tato informace byla sdělena až v den konání valné hromady, dne 24. 7. 2006. Na základě podkladů obsažených ve spise (str. 105 a 107 spisu), jakož i po jejich ověření v elektronickém výpisu z obchodního rejstříku, byly společnost VH a společnost VTK ke dni 17. 7. 2006 personálně propojeny, a to jak v osobě předsedy představenstva, Ing. Jana Světlíka, tak i v osobě místopředsedy představenstva, kterým byl v případě obou výše jmenovaných společností Ing. Jaromír Šiler. Lze tedy důvodně předpokládat, že informace o změně akcionářské struktury nebyla k datu 17. 7. 2006 neznámá ani společnosti VTK, byť k jejímu sdělení došlo oficiálně až v den konání předmětné valné hromady.
21. Společnost VTK teda měla přibližně týden na to, aby s D [REDACTED] B [REDACTED] podnikla společné kroky k naplnění požadavků zákona, tedy k tomu aby společně podali návrh na povolení spojení a případně i návrh na povolení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení a zdrželi se uskutečňování spojení, a to až do právní moci rozhodnutí Úřadu o povolení spojení. Připouštím, že takto krátká doba neposkytuje příliš mnoho prostoru pro společné jednání účastníků. Účastníci řízení však neprojevili ani snahu, byť v takto omezeném časovém rámci, jakkoli uvést vzniklou situaci do souladu se soutěžními předpisy. Naopak, i poté, co byli oba účastníci řízení při zahájení valné hromady dne 24. 7. 2006 seznámeni se stanoviskem Úřadu k dotazu společnosti VH, zda nabytí 5 % akcií D [REDACTED] B [REDACTED] představuje spojení soutěžitelů, které podléhá povolení Úřadu, v rámci něhož Úřad poskytl poučení o zákazu implementace spojení a důsledcích porušení tohoto zákazu, účastníci přesto na valné hromadě hlasovali, čímž výše uvedený zákaz uskutečnění spojení bez povolení Úřadu vědomě porušili.
22. Z toho důvodu tedy Úřad v napadeném rozhodnutí jednoznačně shledal zavinění ve formě nepřímého úmyslu na straně obou účastníků řízení. S tímto hodnocením se zcela ztotožňuji a neshledávám tedy důvodu pro neuložení pokuty účastníku VTK tak, jak navrhuje v rozkladu. Míra zavinění byla u každého účastníka posuzována individuálně. Správní orgán prvního stupně při stanovení výše ukládaných pokut zohlednil skutečnost, že společnost VTK měla na zhodnocení situace a případné podniknutí odpovídajících kroků směrem k naplnění požadavků zákona podstatně méně času než účastník D [REDACTED] B [REDACTED], který svou prakticky více než dva měsíce trvající nečinností tuto obtížnou situaci přivodil. Na základě těchto úvah pak byla účastníku VTK uložena pokuta ve výši poloviny částky představující pokutu uloženou účastníku D [REDACTED] B [REDACTED]. Takový postup Úřadu hodnotím jako zcela v souladu se zákonem, přičemž námitku účastníka VTK považuji za zcela účelovou a nedůvodnou.

K námitce nesprávného právního posouzení

23. Účastník řízení VTK v rozkladu tvrdí, že ne každý výkon hlasovacích práv dvou akcionářů, z nichž každý disponuje 50 % akcií, je automaticky uplatněním společné kontroly a že ke vzniku společné kontroly vůbec nedošlo, a to vzhledem k dlouhodobě napjatým vztahům mezi VTK a D [REDACTED] B [REDACTED] které vylučovaly jakoukoli spolupráci při realizaci kontroly nad společností VH.
24. Jak již uvedl správní orgán prvního stupně, za spojení soutěžitelů ve smyslu zákona se mimo jiné považuje rovněž, jestliže jedna nebo více osob získá možnost přímo nebo nepřímo kontrolovat jiného soutěžitele a to zejména nabytím účastnických cenných papírů, obchodních nebo členských podílů, nebo smlouvou či jinými způsoby, které jim umožňují jiného soutěžitele kontrolovat (§ 12 odst. 3 zákona), přičemž kontrolou se rozumí možnost vykonávat na základě právních nebo faktických skutečností rozhodující vliv na činnost tohoto soutěžitele (§ 12 odst. 4 zákona).
25. Kontrola může být vykonávána výlučně jedním subjektem nebo společně dvěma a více subjekty. Zákon zmiňuje společnou kontrolu v § 12 odst. 5 aniž by však tento pojem blíže definoval. Za této situace lze však jako interpretační vodítko použít např. bod 62 Konsolidovaného jurisdikčního sdělení Evropské komise, v němž je společná kontrola popsána jako situace, kdy mají dva či více subjektů možnost vykonávat rozhodující vliv na jednání kontrolovaného soutěžitele, přičemž rozhodujícím vlivem se rozumí schopnost zablokovat přijetí rozhodnutí, která určují či ovlivňují strategické obchodní jednání kontrolovaného soutěžitele. Na rozdíl od kontroly výlučné je pak pro kontrolu společnou charakteristické to, že může docházet k bezvýhodným (patovým) situacím, a to tehdy, jestliže mateřské společnosti využijí svého vlivu a vzájemně odmítnou přijetí navržených strategických rozhodnutí. Pokud má tedy kontrolovaný soutěžitel nadále fungovat, musejí kontrolující společnosti dosáhnout vzájemného srozumění při určování komerční strategie společného podniku, a musejí tedy spolupracovat¹.
26. Jako typický příklad společné kontroly je možno uvést rozdělení akcií společnosti mezi dva akcionáře, kteří drží akcie představující 50% podíl na hlasovacích právech na valných hromadách kontrolovaného soutěžitele². V takových případech mají obě mateřské společnosti právo vetovat strategická soutěžní rozhodnutí společného podniku. Právě k této situaci došlo v posuzovaném případě. Účastník namítal, že ne každý výkon hlasovacích práv je automaticky uplatněním společné kontroly. S takovýmto tvrzením by bylo možno souhlasit,

¹ Konsolidované sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků; publikováno na webových stránkách DG Competition <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/legislation/cs.pdf>; bod 62

Rozsudek Soudu prvního stupně T-282/02 ze dne 23. 2. 2006 ve věci „Cementbouw vs Komise“; [2006] ECR II-319, odst. 42, 52, 67

² Konsolidované sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků; publikováno na webových stránkách DG Competition <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/legislation/cs.pdf>; bod 64

Faull, Jonathan; Nikpay, Ali: The EC Law of Competition; rok vydání: 2007; str. 436, bod 5.49

Raus, David, JUDr.; Neruda, Robert, JUDr.: Zákon o ochraně hospodářské soutěže – Komentář a související české i komunitární předpisy; Linde Praha, a.s.; rok vydání: 2006; str. 238

ovšem pouze za určitých okolností. Na tomto místě lze opět odkázat na vodítko obsažené v Konsolidovaném jurisdikčním sdělení Komise, které v bodě 67. uvádí konkrétní příklady výkonu společné kontroly, a to např. formou rozhodování o rozpočtu, obchodním plánu, větších investicích nebo personálním obsazení řídicích orgánů podniku. Z notářského zápisu o průběhu valné hromady společnosti VH ze dne 24. 7. 2006 vyplývá, že na programu jednání byla mimo jiné volba orgánů valné hromady, odvolání a volba členů představenstva společnosti VH, změna stanov či schválení řádné účetní závěrky, přičemž hlasování o těchto bodech skutečně proběhlo. Jednalo se tedy přímo o typické formy rozhodování o strategickém obchodním jednání kontrolovaného soutěžitele, jak jsou chápány ze strany soutěžních orgánů, které jsou povolány k výkonu kontroly nad spojováním soutěžitelů.

27. Dle mého názoru tedy není pochyb o tom, že nabytím 50% akciového podílu na společnosti VH D [REDACTED] B [REDACTED] vznikla společná kontrola účastníka VTK a účastníka D [REDACTED] B [REDACTED] nad společností VH, kterou lze považovat za spojení ve smyslu zákona³. Další úvaha správního orgánu prvního stupně tedy nutně musela směřovat k tomu, zda toto spojení podléhalo povolení Úřadu z důvodů naplnění obrátových kritérií stanovených § 13 zákona. Vzhledem k tomu, že při vzniku společné kontroly se za spojující se soutěžitele považují jak jednotlivé společnosti vykonávající společnou kontrolu, tak i soutěžitel, nad nímž je společná kontrola vykonávána (§ 14 odst. 2 zákona), správní orgán prvního stupně správně vyhodnotil, že obrátová kritéria naplněna byla (viz bod 5, 9 a 4 napadeného rozhodnutí) a tudíž účastníci řízení byli povinni podat společný návrh na povolení spojení v souladu s § 15 odst. 2 zákona a zdržet se uskutečňování spojení, tedy jakéhokoli výkonu společné kontroly (např. formou hlasování na valné hromadě) před podáním návrhu a před právní mocí rozhodnutí Úřadu o povolení spojení (§ 18 odst. 1 zákona). Účastníci měli zároveň možnost podat návrh na povolení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení, a to současně s podáním návrhu na povolení spojení nebo kdykoliv v průběhu řízení (§ 18 odst. 3 zákona).
28. K výše uvedené námitce účastníka VTK tedy považuji za nezbytné zdůraznit to, co uvedl již správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí (viz bod 49 napadeného rozhodnutí). Účastníkům řízení vznikla společná povinnost notifikovat spojení v momentě vzniku možnosti vykonávat společnou kontrolu. Účastníci ovšem svou povinnost podat společně návrh na povolení spojení nesplnili a hlasováním na valné hromadě dne 24. 7. 2006 vědomě porušili rovněž zákaz uskutečňování spojení před podáním návrhu a před právní mocí rozhodnutí Úřadu o povolení spojení. Tímto jednáním byla pro oba účastníky založena odpovědnost za porušení zákona a účastníci by tak měli být připraveni nést případné sankční následky.
29. **V této souvislosti považuji za důležité znovu zdůraznit, že o nabytí kontroly se jedná i tehdy, není-li to zamýšleným či deklarovaným cílem stran anebo hraje-li její nabyvatel pouze pasivní roli a získání kontroly je vyvoláno jednáním třetích osob⁴.** Pro vznik společné kontroly je tedy zcela irrelevantní, zda k ní došlo na základě shody vůle obou

³ Viz rozhodnutí Komise ve věci č. IV/M.993 - Bertelsmann/Kirch/Premiere ze dne 27. 5. 1998; rozhodnutí Komise ve věci COMP/M.2334 - DMDATA/KOMMUNEDATA /e-BOKS JV ze dne 30. 3. 2001

⁴ Viz rozhodnutí Komise ve věci č. IV/M.157 - Air France/Sabena ze dne 5. 10. 1992; rozhodnutí Komise ve věci COMP/M.452 - Avesta (II) ze dne 9. 6. 1994; rozhodnutí Komise ve věci COMP/M.3330 - RTL/M6 ze dne 12. 3. 2004

účastníků, neboť se jedná o objektivní stav, k němuž dochází za splnění konkrétních podmínek bez ohledu na skutečnost, zda takové následky účastníci zamýšleli či nikoliv.

30. Rovněž výkon hlasovacích práv oběma účastníky způsobem, jež vylučoval přijetí navrhovaných opatření nemění nic na faktu, že se jednalo o výkon společné kontroly, neboť i negativní ovlivňování jednání kontrolovaného subjektu je výkonem společné kontroly nad ním⁵. Jednáním účastníků byl zablokován další hospodářský vývoj společnosti VH, což je ze soutěžního pohledu situace nanejvýš závažná a v případě, že by argument obtížnosti či nemožnosti dohodnout se na společném postupu v souvislosti s notifikací spojení měl být ze strany Úřadu akceptován, byla by tím do budoucna dána možnost jednání *in fraudem legis* pro soutěžitele jež mají povinnost podat návrh na povolení spojení v případě vzniku společné kontroly. Stejný přístup k problematice, kdy je pro společnosti, jimž vznikla společná kontrola, které však nejsou schopny se jakkoli dohodnout, zaujímá i Evropská komise, která rozhodla, že ke vzniku společné kontroly došlo i v takových situacích, kdy shody mezi kontrolujícími společnostmi bylo možno dosáhnout pouze na základě mediace za účasti nezávislé třetí osoby či prostřednictvím arbitráže⁶.

K výši uložených pokut

31. Přestože se již správní orgán prvního stupně v bodech 58 až 74 napadeného rozhodnutí důkladně a velmi podrobně zabýval odůvodněním výše uložených pokut, považují rovněž za nutné stručně se vyjádřit k této problematice, a to nad rámec námitek uplatněných účastníkem řízení VTK.
32. V Úřadem posuzovaném případě bylo ve správním řízení zjištěno, že účastníci uskutečňovali spojení bez povolení Úřadu, přestože byli na základě naplnění zákonných kritérií povinni společně podat návrh na povolení spojení a s případným jeho uskutečňováním vyčkat až do vydání resp. nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, jímž by bylo předmětné spojení povoleno. Výše uvedeným jednáním tak porušili zákaz uskutečňování spojení stanovený v § 18 odst. 1 zákona.
33. Dle klasifikace protisoutěžních deliktů z hlediska jejich závažnosti pro účely stanovení výše pokut za tyto delikty⁷ se v případě porušení § 18 odst. 1 zákona jedná o závažné porušení pravidel hospodářské soutěže. Úřad má podle § 22 odst. 2 zákona možnost uložit za porušení § 18 odst. 1 zákona pokutu do výše 10 milionů Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, přičemž na účastníky řízení jako podnikatelské subjekty se v souladu s rozhodovací praxí Úřadu uplatní druhá z uvedených variant. Je tedy zjevné, že pokud se, a to i s přihlédnutím ke všem ostatním kritériím, pokuty

⁵ Viz rozhodnutí Komise ve věci č. IV/M.2883 - Bertelsmann/Zomba ze dne 2. 9. 2002; rozhodnutí Komise ve věci č. IV/M.1430 - Vodafone/Airtouch ze dne 21. 5. 1999

⁶ Viz rozhodnutí Komise ve věci č. IV/M.662 – Leisureplan ze dne 21. 12. 1995; rozhodnutí Komise ve věci IV/M.1097 – Wacker/Air Products ze dne 4. 8. 1998

⁷ Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění; <http://www.compet.cz/hospodarska-soutez/kartely-a-dominance/zasady-stanovovani-pokut/>

uložené účastníkům řízení nacházely svou výší na samé dolní hranici zákonem daného rozmezí, nelze v žádném případě považovat uložené pokuty za nepřiměřené⁸.

34. Závěrem tedy shrnuji, že jsem ve věcných závěrech jakož i procesním postupu správního orgánu prvního stupně neshledal žádných pochybení. Plně se ztotožňuji s jeho kvalifikací jednání účastníků řízení při hlasování na valné hromadě společnosti VH dne 24. 7. 2006 jako porušení obecného zákazu uskutečňování spojení před podáním návrhu na zahájení řízení podle § 15 odst. 1 a před právní mocí rozhodnutí Úřadu, kterým se spojení povoluje, jakož i s výší pokut uložených za toto protisoutěžní jednání.

VI. Závěr

35. Na základě návrhu rozkladové komise a po přezkoumání napadeného rozhodnutí, jakož i jemu předcházejícího řízení v celém rozsahu i nad rámec uplatněných námitek, jsem ze všech shora uvedených důvodů rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

⁸ Viz rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 31 Ca 133/2005-62 ze dne 30.11.2006 ve věci "SAZKA, a.s."

Rozhodnutí obdrží:

Mgr. Ing. Antonín Továrek, advokát
třída Kpt. Jaroše 1844/28
602 00 Brno

JUDr. Pavel Fráňa, advokát
AK Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři
Sokolovská 49/5
186 00 Praha 8

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce